

WOJEWODA LUBELSKI

NK.II.0911/86/10

Lublin, 2010-03-04

Rozstrzygnięcie nadzorcze
stwierdzające nieważność uchwały Nr LIII/355/2010 Rady Miejskiej w Bełżycach z dnia 3 lutego 2010r. w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych, w części obejmującej jej § 3.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.)

stwierdzam nieważność
uchwały Nr LIII/355/2010 Rady Miejskiej w Bełżycach z dnia 3 lutego 2010r. w sprawie określenia górnych stawek opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi odbierania odpadów komunalnych, w części obejmującej jej § 3.

Uzasadnienie

Uchwała Nr LIII/355/2010 została doręczona organowi nadzoru w dniu 15 lutego 2010r.

*Stosownie do treści § 3 przedmiotowej uchwały **górne stawki opłat, o których mowa w § 1 ust. 1 oraz w § 2 stosuje się wobec właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli umowy korzystania z usług wykonywanych przez zakład będący zakładem budżetowym Gminy Bełżyce lub przedsiębiorcą posiadającym zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.***

Przytoczona regulacja wykracza poza ustawowe upoważnienie określone w art. 6 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005r. Nr 236, poz. 2008 z późn.

zm.). Jest przyjęta bez podstawy prawnej. Materię zawartą w § 3 przedmiotowej uchwały regulują przepisy art. 6 ust. 6 i 7 ww. ustawy.

Zgodnie z brzmieniem art. 6 ust. 6 powołanej ustawy gmina jest obowiązana zorganizować odbieranie odpadów komunalnych oraz opróżnianie zbiorników bezodpływowych w przypadku właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli umów, o których mowa w ust. 1.

Formą prawną wykonania tego obowiązku jest decyzja administracyjna wydawana z urzędu przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta), skierowana do właściciela nieruchomości, który nie zawarł umowy o odbieranie odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych (art. 6 ust. 7).

W decyzji administracyjnej wójt (burmistrz, prezydent miasta) ustala:

- 1) obowiązek uiszczania opłat za odbieranie odpadów komunalnych lub opróżnianie zbiorników bezodpływowych,
- 2) wysokość opłat wyliczonych z zastosowaniem stawek ustalonych przez radę gminy na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy,
- 3) terminy uiszczania opłat,
- 4) sposób i terminy udostępniania urządzeń lub zbiorników w celu ich opróżnienia.

Decyzji zawsze nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności (art. 6 ust. 8), co oznacza, że wprawdzie właścicielowi nieruchomości przysługuje od niej odwołanie do samorządowego kolegium odwoławczego, ale decyzja jest wykonywana przed uzyskaniem przez nią przymiotu ostateczności (mimo wniesienia odwołania).

Założeniem jest, że decyzja przewidziana w art. 6 ust. 7 jest wydawana na okres jednego roku (art. 6 ust. 9), ale jeżeli właściciel nieruchomości nadal nie zawiera umowy, wtedy wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje kolejną decyzję na następny rok (art. 6 ust. 10).

Jak wynika z powołanych przepisów mechanizm przejęcia obowiązku odbierania odpadów od właścicieli nieruchomości w sposób kompletny reguluje ustawa. Przytoczony przepis art. 6 ust. 7 pkt 2 przesądza o tym, że górne stawki ustalone niniejszą uchwałą będą miały zastosowanie do wyliczenia wysokości opłat obciążających właścicieli nieruchomości, którzy nie zawarli umowy o korzystanie z usług wykonywanych przez przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych lub w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Powtórzenie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji, jako zbędne, dezinformujące i mogące prowadzić do sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji przepisów.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Źródłami

powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Cytowane przepisy, wraz z art. 88 - 93 Konstytucji, stanowią normatywne określenie źródeł prawa. Źródła te nie mają jednakowej mocy prawnej tworząc swoistą hierarchię. W ramach tej hierarchii ustawa ma pierwszeństwo przed aktami normatywnymi stanowionymi przez organy samorządu terytorialnego zaś materia uregulowana w samej ustawie nie może być regulowana w akcie prawa miejscowego. Inaczej mówiąc niedopuszczalne jest powtarzanie w uchwałach organów gminy uregulowań ustawowych. Powtórzenie za ustawą określonej regulacji stanowi istotne naruszenie prawa. Tym bardziej za istotne naruszenie prawa należy traktować nieprecyzyjne lub częściowe powtórzenie regulacji ustawowej.

Zgodnie z § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" w akcie prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

Podsumowując, uchwała Rady nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Takie zapisy uchwały, jako istotnie naruszające prawo, są nieważne. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy.

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LIII/355/2010, we wskazanym zakresie, jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

wz. Wojewody Lubelskiego

Henryka Strojnowska
Wicewojewoda

Otrzymują:

- 1) Burmistrz Bełżyc
- 2) Przewodniczący Rady Miejskiej w Bełżycach